

Jan Borchers - meesterschilder

“Ik ben een vakfanaat”

Jan is geboren en getogen in de Groningse klei. Sinds vorig jaar mag hij zich ‘meesterschilder’ noemen, de hoogst haalbare titel binnen de schildersbranche die zelden wordt uitgedeeld. Momenteel werkt hij aan de Hervormde kerk in Blijham die in zeer slechte staat verkeerde. Een gepassioneerde vakman over zijn werk en de 48 uur die hij in een dag stopt.

“Mijn ouders waren klant van schildersbedrijf Dreijer in Beerta, nu mijn werkgever waar ik sinds mijn zeventiende werk. Ik zat op het VBO, was veertien jaar en moest een keuze maken. Maar ik wist niet wat ik wilde worden. Albert, nu mijn werkgever, zei destijds: ‘Je moet schilder worden.’” Lachend vertelt Jan: “Ik dacht: ‘Nou ja, dan hoef ik in ieder geval niet zoveel te leren. En het zal toch wel niet zo moeilijk zijn?’ Totdat je begint.” Het advies van Albert pakte meer dan goed uit. Jan studeerde in totaal twaalf jaar. Als kroon op zijn studie voltooide hij vorig jaar met succes de opleiding Specialist Schilder, met specialisatie restauratie, decoratie en interieur.

Vakfanaat

Naast restaureren en decoreren, draait Jan ook voor glaszetten en timmerwerk zijn hand niet om. En als projectleider stelt Jan offertes en de planning op, stuurt hij zijn collega's aan en zorgt hij dat het werk van alle samenwerkingspartners vlekkeloos op elkaar aansluit. Jan blijft er bescheiden onder: “Ik mag graag dingen regelen. Juist de diversiteit maakt mijn werk zo leuk en mijn werkgever geeft mij veel vrijheid en verantwoordelijkheid. Thuis heb ik mijn zolder verbouwd tot atelier waar ik oefen met panelen. Ik ben gewoon een vakfanaat.”

Klassieke technieken

Jan deed zijn laatste opleiding in de avonduren en in de weekenden. Hij leerde daar verschillende technieken. Jan: “Onder het toezien van een leermeester maak je bijvoorbeeld een deur in eikenhout-imitatie of een schouw in witmarmer-imitatie en daarboven een trompe l'oeil. Dat betekent ‘gezichtsbedrog’ in het Frans en is een techniek waarmee je hyperrealistische 3D effecten maakt. Of ik wel eens nerveus werd als de examinatoren over mijn schouder meekeken? Nee hoor, daar had ik geen last van.”

Behang van duizend euro

Jan vervolgt: “Wel heb ik nog nooit zoveel zweetdruppels verloren als bij een behangklus. Een interieurarchitect was voor een particuliere opdrachtgever op zoek naar een bedrijf dat behang wilde plakken. Niet zomaar behang, maar van zijde, dat per baan duizend euro kostte! Geen enkel bedrijf in de omgeving durfde deze opdracht aan, tot hij bij ons uitkwam. Ik zei: ‘Oh prima, dat doen wij wel’. Maar toen we eenmaal ter plekke waren dacht ik: ‘Als we ons met dit behang versnijden, zijn we duizenden euro's kwijt. Waarom heb ik in godsnaam ‘ja’ gezegd?’ Mijn collega deed vrij lichtig en zei: ‘Ik strijk het wel even in.’ Maar even later zat de behangbaan he-le-maal onder de blazen. Mijn hart stond even stil en ik zei tegen mijn collega: ‘Ik trek die blazen er uit hoor’, maar hij wilde

Over Jan Borchers

Jan Borchers (32) woont samen met zijn vriendin Ankie in Finsterwolde. Of hij in zijn vrije tijd nog tijd heeft voor andere leuke dingen? “Nou, heb je even?” lacht hij. “Mijn tweede passie is de vrijwillige brandweer waar ik brandweerman ben en zwemmer in een speciaal waterongevallenteam. Verder golf ik en zijn mijn vriendin en ik fanatieke wielrenners. Ook genieten we van een weekendje weg en lekker uit eten gaan. En als mijn vriendin en ik op vakantie zijn, dan is het kerk in, kerk uit. Foto's maken en de plafondschilderingen van de oude meesters bewonderen. Zij vindt dat net zo prachtig als ik!”

er niks van weten. De volgende dag gingen we terug om te kijken en ik vreesde het ergste. Maar tot mijn grote opluchting zat het behang er súperstrak op!”

Rijksmonument Hervormde kerk in Blijham

Momenteel werkt Jan aan een rijksmonument, de achttiende-eeuwse Hervormde kerk in Blijham. Jan over de aanpak: “We hebben een meerjaren onderhoudsplan opgesteld voor het kerkbestuur. Daarin staat hoe we stap voor stap de hele kerk gaan schilderen. Wij schakelen andere partijen in, zoals een loodgieter voor de dakgoten die lek waren. We zijn hier zo'n drie, vier weken mee bezig met twee tot vier collega's. Zeven jaar geleden zijn we met dit project gestart. De kerk en de toren waren toen in zeer slechte staat. De pilaren waren verrot, het hekwerk moest worden vervangen en de plek waar de klok hing was helemaal verroest. Als je ziet hoe de kerk er nu voor staat, dan is dat echt een wereld van verschil. Ik rij nu met plezier langs de kerk en denk dan: ‘Nou, dat ziet er echt netjes uit.’”

Grote wens

Wat gebeurt er met Jan als hij een kerk of basiliek binnenstapt? “Ik vind het ongelooflijk dat ze vroeger al zulke plafondschilderingen konden maken met de middelen die ze hadden. Hoe lang zouden ze er wel niet mee bezig zijn geweest? En hoe konden ze al zo goed in

perspectief tekenen? Als je boven bent zie je alleen een neus, een oog, een gezicht, maar als je beneden staat zie je een heel verhaal... alles klopt en dat vind ik fascinerend.” Jan heeft dan ook nog een grote wens: “Vroeger kalkten ze de plafonds van kerken wit, over fraaie plafondschilderingen heen. Wat zou ik graag zo'n plafondschildering tevoorschijn halen en restaureren. De ontdekkingstocht van iets dat er al eeuwen zit, de verrassing die dan tevoorschijn komt en dat dan weer terugbrengen in de oorspronkelijke staat zoals het ooit bedoeld was... Dat lijkt me echt geweldig!”

Nooit te oud om te leren

“Ik volg veel op vakgebied via internet, ik koop boeken en ik loop alle vakbeurzen af. Ik ben ook degene die binnen het bedrijf allerlei nieuwe materialen en producten uitprobeert. Collega's zijn soms wat sceptisch, maar een half jaar later ligt dat materiaal ook in hun bus, haha! Verder ben ik lid van de landelijke studieclub schilders. Met het delen van vakkennis kom je verder.”

Op de vraag hoe Jan plezier houdt in zijn werk, antwoordt hij: “Blijf openstaan voor nieuwe ontwikkelingen. Anders raak je vastgeroest en doe je je werk op routine. Ik denk niet dat je daar blij van wordt. Je bent nooit te oud om te leren.”